

Veľkonočná nedeľa 8. apríla 2012 vo Vatikáne

„Vstal Kristus, nádej moja“

(Veľkonočná sekvencia)

Na veľkonočnú nedeľu predsedal pápež Benedikt XVI. na Námestí sv. Petra slávnosti Kristovho zmŕtvychvstania. Zúčastnilo sa na nej okolo 80-tisíc veriacich. Po svätej omši sa presunul na balkón na priechlí baziliky, odkiaľ predniesol tradičné veľkonočné posolstvo a mestu Rím i celému svetu udelil požehnanie *Urbi et Orbi*.

Drahí bratia a sestry z Ríma a celého sveta!

Nech vám všetkým zaznieva plesajúci hlas Cirkvi slovami, ktoré tento starodávny hymnus vkladá na pery Márie Magdalény, prvej, čo vo Veľkonočné ráno stretla vzkrieseného Krista. Bežala za ostatnými učeníkmi a s radostným srdcom im oznámila: „Videla som Pána“ (Jn 20,18). Aj my, potom, čo sme prešli púšťou pôstu a dní utrpenia, dnes víťazne voláme. „Vstal z mŕtvych! Naozaj vstal z mŕtvych!“ Každý kresťan znovu prežíva skúsenosť Márie Magdalény. Je to stretnutie, čo mení život: stretnutie s jedinečným mužom, ktorý nám dáva zakúsiť plnosť Božej dobroty a pravdy, ktorý nás vyslobodzuje zo zlého nie nejakým povrchným, chvíľkovým spôsobom, ale oslobodzuje nás radikálne, uzdravuje nás v plnosti a navracia nám našu dôstojnosť. Preto Mária Magdaléna nazýva Ježiša „moja nádej“, pretože on bol ten, kto jej umožnil znovu sa narodiť a daroval jej novú budúcnosť, život dobrý a slobodný od hriechu. „Kristus moja nádej“ znamená, že každá moja túžba po dobre v ňom nachádza skutočnú možnosť: s ním môžem dúfať, že sa môj život stane dobrým a plným, večným, pretože sám Boh sa priblížil natoľko, že vstúpil do našej ľudskej prirodzenosti. Avšak i Mária Magdaléna, tak ako ostatní apoštoli, musela vidieť Ježiša, odmietnutého predstaviteľmi národa, zatknutého, bičovaného, odsúdeného na smrť a ukrižovaného. Muselo byť neznesiteľným vidieť stelesnené Dobro podriadené ľudskej zlomyseľnosti, Pravdu vysmievanú klamstvom, Milosrdenstvo zranené pomstou. Zdalo sa, že Ježišovou smrťou zlyhala nádej tých, čo mu dôverovali. Avšak

táto nádej sa nikdy úplne nestratila: predovšetkým v srdci Panny Márie, Ježišovej matky, ostal horieť plamienok i v temnotách noci. Nádej v tomto svete je nezlučiteľná s tvrdosťou zla. Nie je to len múr smrti, ktorý jej kladie prekážky, ale ešte oveľa viac skutočnosti vyhrotené nenávisťou, pýchou, klamstvom a násilnosťou. VIAC

Homília Benedikta XVI. zo svätej omše svätenia olejov

Na začiatku Veľkonočného trojdnia, na Zelený štvrtok 5. apríla 2012 predpoludním, slávil Benedikt XVI. v Bazilike sv. Petra svätú omšu svätenia olejov. Vo svojej homílii, ktorou sa obrátil nielen na kňazov Rímskej diecézy, zdôraznil pripodobnenie sa Kristovi aj v poslušnosti.

Drahí bratia a sestry! Počas tejto svätej omše sa naše myšlienky vracajú ku chvíli, keď biskup prostredníctvom vkladania rúk a modlitby nás voviedol do kňazstva Ježiša Krista. Tak, že sme boli „posvätení v pravde“ (Jn 17,19) spôsobom, o ktorý Ježiš prosil za nás svojho Otca vo svojej Veľkňazskej modlitbe. On sám je Pravdou. On nás pomazal, teda zasvätil navždy Bohu, aby sme vychádzajúc od Boha a v jeho pohľade mohli slúžiť ľuďom. Avšak sme zasvätení aj v realite nášho života? Sme mužmi, ktorí spolupracujú s Bohom a v jednote s Ježišom

Kristom? S touto otázkou stojí pred nami Pán a my stojíme pred ním. „*Chcete sa bližšie primknúť k Pánu Ježišovi a lepšie sa mu prispôbiť; zrieknuť sa samých seba a verne plniť kňazské poslanie, ktoré ste z lásky ku Kristovi a jeho Cirkvi vzali na seba v deň svojej kňazskej vysviacky?*“ Takto sa vás každého jedného ale aj sám seba budem pýtať po tejto homílii. Týmto sa vyjadrujú predovšetkým dve veci: požaduje sa vnútorný vzťah, ba dokonca pripodobnenie sa Kristovi, čo znamená prekonanie seba samých, vzdanie sa toho, čo je iba naše, veľmi propagovanej sebarealizácie. Žiada sa od nás, teda od mňa, aby som nežil svoj život iba pre seba, ale aby som ho dal k dispozícii niekomu inému – Ježišovi Kristovi. Aby som sa nepýtal: čo budem z toho mať? Ale: čo môžem ja dať jemu a teda druhým? Alebo ešte konkrétnejšie: ako sa má realizovať toto pripodobnenie sa Kristovi, ktorý nevládne, ale slúži; ktorý neberie, ale dáva. Ako sa to má realizovať v tejto často dramatickej situácii Cirkvi dneška? Prednedávnom v jednej európskej krajine vydala skupina kňazov jednu výzvu na neposlušnosť, uvádzajúc aj konkrétne príklady, ako by sa tá neposlušnosť mohla prejavíť, aby sa ignorovalo definitívne vyhlásenie Magistéria. napr. v otázke svätenia žien, na ktorú blahoslavený pápež Ján Pavol II. odpovedal neodvolateľným spôsobom, že Cirkev v tomto prípade

nemá od Pána žiadnu kompetenciu. Je neposlušnosť spôsobom na obnovu Cirkvi? Chceme veriť autorom tejto výzvy, keď uvádzajú, že sú pohynaní svojim záujmom o Cirkev; že sú presvedčení o nevyhnutnosti potreby čeliť pomalým inštitúciám prostredníctvom drastických prostriedkov, aby sa otvorili nové cesty. VIAC

Homília Benedikta XVI. z omše na pamiatku Pánovej večere

Na Zelený štvrtok večer Benedikt XVI. predsedal svätej omši na pamiatku Pánovej večere v Lateránskej bazilike. Vo svojej homílii sa sústredil na zápas Ježiša na Olivovej hore.

Drahí bratia a sestry, Zelený štvrtok nie je iba dňom ustanovenia Najsvätejšej Eucharistie, ktorej jas so samozrejmosťou všetko osvetľuje a priťahuje k sebe. Súčasťou Zeleného štvrtka je i temná noc na Olivovej hore, kam vyšiel Ježiš so svojimi učeníkmi. Jeho súčasťou je i osamelosť a opustenosť Ježiša, ktorý

v modlitbe ide v ústrety temnotám smrti, ako i Judášova zrada a Ježišovo zajatie, Petrovo zapretie, obvinenia pred Veľradou a vydanie pohanom a Pilátovi. Pokúsme sa teraz hlbšie preniknúť od týchto udalostí, pretože v nich sa uskutočňuje tajomstvo našej spásy. Ježiš vychádza do noci. Noc znamená i nedostatok komunikácie, situáciu, v ktorej jeden človek nevidí druhého. Je symbolom nepochopenia, zatemnenia pravdy. Je priestorom, v ktorom sa zlo, ktoré sa inak musí ukrývať pred svetlom, môže rozvíjať. Ježiš sám je svetlo a pravda, komunikácia, čistota a dobro. Vstupuje do noci. Noc, v konečnom význame, je symbolom smrti, definitívnej straty spoločenstva a života. Ježiš vstupuje do noci, aby ju prekonal a nastolil nový Boží deň v dejinách ľudstva. Počas tejto cesty spieval so svojimi učeníkmi žalmy o oslobodení a záchrane Izraela, ktoré pripomínali prvú Paschu, odchod z Egypta, noc vyslobodenia. Teraz ide, aby sa modlil osamote a rozprával s Otcom ako jeho Syn.

VIAC

Obrady Veľkého piatka v Bazilike sv. Petra

Aj v Bazilike sv. Petra sa veľkopiatočné obrady, vedené Svätým Otcom, začali prostráciou. Po spievaných pašiách nasledovala homília pápežského kazateľa P. Raniera Cantalamessu.

Vo svojej kázni, ktorej ústredným bodom bol citát zo Zjavenia sv. Jána: „Bol som mŕtvy, a hľa, žijem na veky vekov“ sa predovšetkým zamerl na význam slávenia dnešnej liturgie. Okrem iného povedal: „Niektorí cirkevní

otcovia zhrnuli celé tajomstvo vykúpenia do jedného obrazu. Predstav si – hovoria –, že sa na štadióne udiala jedna výnimočná bitka. Jeden čnostný a význačný muž sa postavil proti krutému tyranovi, ktorý držal celé mesto a jeho obyvateľov v otroctve. Po nesmiernej námahe a utrpení ho tento čnostný muž premohol. Ty si stál za ohradou, nebojoval si, nevynaložil si

žiadnu námahu, a ani si neutŕžil žiadne zranenie. Avšak, keď obdivuješ tohto čnostného človeka, ak sa raduješ spolu s ním z jeho víťazstva, ak mu nasadiš víťaznú korunu, podáš mu pravicu; teda, ak sa s ním natoľko raduješ, akoby to bolo tvoje vlastné víťazstvo hovorím ti, že istotne budeš mať aj ty účasť na víťaznej cene. Ale je tu niečo viac: Predstav si, že víťaz nepotrebuje a nežiada pre seba žiadnu cenu, ale túži nadovšetko, aby poctu a cenu za víťazstvo dostal ten, kto sa s ním teraz teší.“

VIAC

Krížová cesta v rímskom Koloseu

Pobožnosť krížovej cesty na Veľký piatok večer o 21.15 hod., ktorej predsedal pápež Benedikt XVI., bola tohto roku zameraná na rodiny.

Zamyslenia k zastaveniam pripravili manželia Zanzuchiovci, iniciátori hnutia „Nové rodiny“.

V závere pobožnosti sa prítomným prihovril Svätý Otec.

Drahí bratia a sestry, pripomenuli sme si, v meditácii, modlitbe a spevom, putovanie Ježiša po ceste Kríža: ceste, z ktorej sa nám zdalo, že niet úniku a ktorá naopak zmenila život a históriu človeka, otvorila prechod k „novému nebu a novej zemi“ (porov. Zjv 21,1). Špeciálne v tento deň Veľkého piatku Cirkev slávi, s intímnu duchovnou príľnavosťou, spomienku smrti Božieho Syna na kríži a v jeho Kríži vidí strom života, ktorý je plný plodnosti novej nádeje. Skúsenosť utrpenia poznačuje ľudstvo, poznačuje tiež rodinu; koľko krát sa táto púť stáva namáhavou a ťažkou! Nepochopenia, rozdelenia, starosť o budúcnosť detí, choroby, ťažkosti rôzneho druhu. Potom, v tejto našej dobe sa situácia mnohých rodín sťažila tým, že niet istoty zamestnania a mnohými inými negatívnymi dôsledkami, ktoré vyprovokovala ekonomická kríza. Púť *Via Crucis*, ktorú sme opätovne prešli v tento večer, je pozvaním pre nás všetkých, špeciálne pre rodiny, ku kontemplovaniu ukrižovaného Krista, aby sme mali silu ísť ďalej aj napriek ťažkostiam.

VIAC

Homília Benedikta XVI. počas vigílie Bielej soboty

Na Bielu sobotu večer o 21.00 Benedikt XVI. v Bazilike sv.

Petra predsedal obradom Veľkonočnej vigílie, pri ktorej udelil krst ôsmim dospelým katechumenom.

Drahí bratia a sestry! Veľká noc je sviatkom nového stvorenia. Ježiš vstal z mŕtvych a už viac neumiera. Otvoril bránu k novému životu, v ktorom už niet chorôb ani smrti. Prijal človeka do samotného Boha. „Telo a krv nemôžu byť dedičmi Božieho kráľovstva“, napísal Pavol v Prvom liste Korinťanom (15,50). Cirkevný spisovateľ Tertulián v 3. storočí odvážne napísal o Kristovom zmŕtvychvstaní a našom vykúpení: „Dôverujte, telo a krv, vďaka Kristovi ste získali miesto v nebi a v Božom kráľovstve“ (CCL II 994). Človeku sa otvorila nová dimenzia. Stvorenie sa stalo väčším a rozľahlejším. Veľká noc je dňom nového

stvorenia, preto Cirkev, namiesto dňa, ktorý mal primát pri prvotnom stvorení, začína dňom nového stvorenia, aby sme sa naučili dobre mu porozumieť. Preto stojí na začiatku liturgie slova tejto Vigílie rozprávanie o stvorení sveta. V tejto súvislosti sú v liturgickom kontexte dnešnej slávnosti osobitne dôležité dve veci. Na prvom mieste je stvorenie, predstavené ako celok, ktorého súčasťou je čas. Sedem dní symbolizuje celok, ktorý sa vyvíja v čase. Sú usporiadané so zreteľom na siedmy deň, deň odpočinku všetkých stvorení kvôli Bohu a kvôli sebe navzájom. VIAC

Benedikt XVI. pred modlitbou Regina Coeli na Veľkonočný pondelok

Modlitbu *Raduj sa, Nebies Kráľovná* sa v pondelok modlil pápež Benedikt XVI. s pútnikmi na nádvorí apoštolského paláca v Castel Gandolfe a na Námestí pred palácom. Najprv im však adresoval niekoľko slov.

Drahí bratia a sestry! Pondelok po Veľkej noci je v mnohých krajinách voľným dňom, kedy sa ide na prechádzku do prírody alebo na návštevu vzdialenejších príbuzných, aby sa rodina zišla spolu. Ale chcel by som, aby v mysli a srdciach kresťanov bol vždy motív tohto voľného dňa, a síce vzkriesenie Krista, rozhodujúce tajomstvo našej viery. Ako píše sv. Pavol Korintčanom, naozaj «*ak Kristus nevstal, márne je naše kázanie, márna je naša viera*» (porov. 1Kor 15, 14). Teda v tieto dni je dôležité opäť čítať príbehy o vzkriesení Krista, ktoré nachádzame v štyroch evanjeliách. Ide o rozprávania, ktoré odlišnými spôsobmi predstavujú stretnutia učeníkov so vzkrieseným Ježišom, a tak nám dávajú možnosť meditovať nad touto podivuhodnou udalosťou, ktorá zmenila dejiny a dala zmysel existencii každého človeka. Udalosť vzkriesenia ako taká nie je evanjelistami popísaná. VIAC

Generálna audiencia Benedikta XVI. v stredu vo Veľkonočnej oktáve

Napriek chladnému a veternému počasiu sa generálna audiencia v stredu 11. apríla konala na Námestí sv. Petra. V katechéze Svätý Otec poukázal na veľkonočné udalosti, ktoré zmenili srdcia Ježišových učeníkov.

Drahí bratia a sestry, bezprostredne po veľkonočných sláveniach je naše stretnutie plné duchovnej radosti – i keď obloha je zamračená, v srdci máme radosť z Veľkej noci, istotu o Kristovom Vzkriesení, ktoré definitívne porazilo smrť. Chcem vám na začiatku všetkým ešte raz zaželať všetko dobré k Veľkej noci: vo všetkých príbytkoch a vo všetkých srdciach nech znovu zaznie radostná správa o Kristovom

Vzkriesení, a všetkým nech prinesie novú nádej. V tejto katechéze by som chcel poukázať na to, akú zmenu Ježišova Pascha spôsobila v jeho učeníkoch. Začnime dňom Vzkriesenia. Učeníci sú zatvorení v dome z obavy pred Židmi (porov. Jn 20,19).

Strach im preniká srdce a bráni, aby vyšli von, v ústrety životu. Učiteľa viac niet. Spomienka na jeho utrpenie ich naplňa neistotou. Ježišovi však na jeho učeníkoch záleží a chystá sa splniť sľub, ktorý im dal pri Poslednej večeri: „Nenechám vás ako siroty, prídem k vám“ (Jn 14, 18). Toto hovorí aj nám, a aj v ťažkých časoch. Nenechám vás ako siroty. Strastiplná situácia učeníkov sa radikálne mení, keď prichádza Ježiš. Prichádza cez zatvorené dvere, zastane uprostred a odovzdá im pokoj, ktorý sprostredkuje istotu: „Pokoj vám“ (Jn 20, 19). Je to bežný pozdrav, ktorý ale teraz získava nový význam, lebo vyvoláva vnútornú premenu; je to Veľkonočný pozdrav, čo zaháňa všetok strach. Pokoj, čo Ježiš prináša, je spásonosným darom, ktorý prisľúbil počas svojej rozlúčkovej reči: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje“ (Jn 14, 27). V tento deň Vzkriesenia, Pán daruje pokoj v plnosti, a tento pokoj sa pre celé spoločenstvo apoštolov stáva prameňom radosti, víťazstvom a istotou o tom, že na Boha sa možno spoľahnúť. Nech sa vám srdce neobáva a nech nemá strach - to hovorí aj nám. VIAC

Benedikt XVI. navštívi v septembri Libanon

V deň, keď pápež zveril vzkriesenému Kristovi údel Blízkeho východu a Svätej zeme, prišlo z Libanonu potvrdenie apoštolskej návštevy 14. až 16. septembra tohto roku. Vláda Libanonu a Komisia katolíckych libanonských biskupov pre médiá správu zverejnili v pondelok 9. apríla prostredníctvom dvoch oficiálnych vyjadrení.

V programe návštevy – podľa libanonských biskupov – vyniká svätá omša, ktorú bude Benedikt XVI. celebrowať v Bejrúte, hlavnom meste, v závere cesty. Vo vyhlásení katolíckych biskupov Libanonu sa ďalej uvádza, že počas tejto eucharistickej slávnosti by mali byť rozdávané kópie *Posynodálnej apoštolskej exhortácie pre Blízky východ*. Ide o dokument, ktorý bol ústredným motívom oznámenia cesty pápeža do Libanonu, a ktorý bude Benediktom XVI. práve pri tejto príležitosti promulgovaný. Dokument je výsledkom zasadnutí Mimoriadnej biskupskej synody pre Blízky východ, konanej vo Vatikáne v októbri 2010. VIAC

Veľkonočný príhovor kardinála Jozefa Tomka

Veľkonočný príhovor arcibiskupa Cyrila Vasil'a SJ

Rodinné listy SRVR - ako týždenný prehľad aktivít Svätého Otca - vychádzajú spravidla v stredu

Frekvencie slovenského vysielania VR:

Rádio LUMEN - denná 15-minútovka o 20.15, repríza o 5.15

KV alebo SV o 19.45 - KV 4005 kHz, 5885 kHz a 7250 kHz, v Ríme FM 93,3 MHz,
repríza o 5.25 na SV 1530 kHz, KV 4005 kHz, 5965 kHz

S1 v nedeľu o 5.05 a 22.15 týždenná 10-minútovka

Počúvanie cez internet: www.radiovaticana.org, www.tkkbs.sk, www.lumen.sk

Spravodajský servis: Newsletter - odoberanie sa prihlasuje cez webovú stránku

Kontakt: slovak@vatiradio.va,

Radio Vaticana, Programma Slovacco, Piazza Pia 3, 00120 Città del Vaticano

Bankové spojenie: UniBanka, Slovenská rodina Vatikánskeho rozhlasu, 6627995002/1111

Spracovala sr. Jaroslava Kochjarová CJ